360R0011

16.8.60 EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI N:o 1121/60

ASETUS N:o 11

Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 79 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta syrjinnän poistamiseksi kuljetusmaksuista ja -ehdoista

EUROOPAN TALOUSYHTEISÖN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 79 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

79 artiklan 3 kohdan nojalla neuvoston on annettava säännökset, joilla varmistetaan mainitun artiklan 1 kohdassa tarkoitetun syrjinnän poistaminen yhteisön sisäisestä liikenteestä,

tämän syrjinnän poistamisen varmistamiseksi on tarpeen kieltää edellä tarkoitettu syrjintä, mukaan lukien tariffien asettaminen sekä muulla tavoin tapahtuva sellaisten kuljetusmaksujen ja -ehtojen vahvistaminen, joiden soveltaminen olisi syrjintää,

jotta olisi mahdollista tarkastaa, mitä kuljetusmaksuja ja -ehtoja sovelletaan, ja saada mahdollinen syrjintä selville, liikenteenharjoittajat ja edustajat ovat velvollisia antamaan tarvittavat tiedot, laatimaan kuljetusasiakirjan, josta tällaiset tiedot voidaan tarkastaa, sekä alistumaan tarkastukseen,

ja näiden säännösten noudattamisen varmistamiseksi olisi oltava seuraamusjärjestelmä, johon kuuluvien seuraamusten osalta yhteisön tuomioistuimella olisi perustamissopimuksen 172 artiklassa tarkoitettu täysi harkintavalta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan kaikkien tavaroiden yhteisön sisäisiin rautatie-, maantie- ja sisävesikuljetuksiin, Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen liitteissä I ja III lueteltujen tavaroiden kuljetuksia lukuun ottamatta.

2 artikla

1. Tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan kaikkiin tavaroiden kuljetuksiin, joiden lähtö- tai määräpaikka on jäsenvaltion alueella, mukaan lukien kuljetukset jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä sekä kuljetukset jäsenvaltioiden ja yhteisön kanssa assosiaatiosuhteessa olevien maiden välillä.

2. Tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan vain yhteisön sisäisiin kuljetuksen osiin.

3. Tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan rautatie-, maantie- ja sisävesikuljetuksiin myös tapauksissa, joissa tavarat joillakin kuljetuksen osilla kuljetetaan muita kuljetusmuotoja käyttäen.

3 artikla

Jos kuljetuksen, jota koskee yksi sopimus, suorittavat eri liikenteenharjoittajat, jokaiseen liikenteenharjoittajaan sovelletaan tämän asetuksen säännöksiä sen suorittaman kuljetuksen osalta.

4 artikla

1. Yhteisön sisäisissä kuljetuksissa on kiellettyä syrjintä, joka ilmenee siten, että liikenteenharjoittajat soveltavat tavaroiden alkuperä- tai määrämaan perusteella eri kuljetusmaksuja ja –ehtoja samanlaisten tavaroiden kuljetuksiin samoilla kuljetusreiteillä.

Tämä kielto ei vaikuta yksityisoikeudellisten sopimusten pätevyyteen.

2. Kiellettyä on myös tariffien asettaminen sekä muulla tavoin tapahtuva sellaisten kuljetusmaksujen ja -ehtojen vahvistaminen, joiden soveltaminen olisi 1 kohdassa tarkoitettua syrjintää.

3. Tässä artiklassa tarkoitetut kiellot tulevat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1961.

5 artikla

1. Hallitusten on 1 päivään heinäkuuta 1961 mennessä ilmoitettava komissiolle kaikista maassaan noudatettavista kuljetusmaksuja ja -ehtoja koskevista tariffeista sekä yleisistä ja yksittäisistä kuljetusmaksuja ja -ehtoja koskevista sopimuksista, joiden mukaan kuljetusmaksut ja -ehdot samanlaisten tavaroiden yhteisön sisäisistä kuljetuksista samoilla kuljetusreiteillä ovat erilaiset tavaroiden alkuperä- tai määrämaan perusteella. Komissiolle on viipymättä ilmoitettava myös kaikista tällaisista tariffeista ja sopimuksista, jotka toteutetaan myöhemmin.

2. Kuljetusyritysten on 1 päivään heinäkuuta 1961 mennessä toimitettava maansa hallitukselle kaikki tarvittavat tiedot edellisessä kohdassa tarkoitetuista kuljetusmaksuja ja -ehtoja koskevista tariffeista sekä yleisistä ja yksittäisistä sopimuksista, ja niiden on viipymättä ilmoitettava maansa hallitukselle myös kaikista tällaisista tariffeista ja sopimuksista, jotka toteutetaan myöhemmin.

3. Tämän artiklan säännökset koskevat kuljetuksia, joiden lähtö- tai määräpaikka on jäsenvaltion alueella.

6 artikla

1. Jokaisesta yhteisön sisäisestä kuljetuksesta on laadittava kuljetusasiakirja, jossa on seuraavat tiedot:

- lähettäjän nimi ja osoite;
- tavaroiden laatu ja paino;
- paikka, jossa tavarat on vastaanotettu kuljetusta varten, sekä vastaanottopäivä;
- paikka, johon tavarat on määrä toimittaa;
- käytettävä reitti tai kuljetusmatkan pituus, jos kuljetusmaksu näiden tekijöiden perusteella on muu kuin tavallisesti sovellettava maksu;
- tarvittaessa rajanylityspaikat.

2. Kuljetusasiakirja on laadittava kaksin kappalein ja numeroitava. Toisen kappaleen on oltava tavaroiden mukana; toinen kappale liikenteenharjoittajan on säilytettävä kahden vuoden ajan kuljetuspäivästä lukien arkistoituna numerojärjestyksessä. Viimeksi mainitusta kappaleesta on maksutavasta riippumatta käytävä ilmi lopullinen kuljetusmaksu sekä kaikki muut maksut, alennukset ja muut seikat, jotka vaikuttavat kuljetusmaksuihin ja -ehtoihin.

3. Liikenteenharjoittajien ei tarvitse ottaa käyttöön uusia asiakirjoja, jos jo olemassa olevissa asiakirjoissa on kaikki 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ja jos niiden ja liikenteenharjoittajien kirjaus- ja kirjanpitojärjestelmien perusteella voidaan toimittaa täydellinen kuljetusmaksujen ja -ehtojen tarkastus perustamissopimuksen 79 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun syrjinnän poistamiseksi tai välttämiseksi.

4. Liikenteenharjoittaja vastaa siitä, että kuljetusasiakirjat laaditaan asianmukaisesti.

7 artikla

1. Tämän asetuksen 6 artiklan säännökset tulevat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1961.

2. Komissio voi kuitenkin ennen mainittua päivää ja neuvostoa kuultuaan asetuksella lykätä voimaantuloa myöhemmin määriteltävien kuljetusluokkien osalta enintään 1 päivään tammikuuta 1964 asti.

8 artikla

Tämän asetuksen 6 artiklan säännöksiä ei sovelleta:

a) tavaroiden kuljetuksiin yhdeltä lähettäjältä samalle vastaanottajalle, jos tavaroiden kokonaispaino on enintään viisi tonnia;

b) jäsenvaltion sisäisiin tavaroiden kuljetuksiin, jos kuljetusmatkan kokonaispituus on enintään 100 kilometriä;

c) tavaroiden kuljetuksiin jäsenvaltioiden välillä, jos kuljetusmatkan kokonaispituus on enintään 30 kilometriä.

9 artikla

Tämän asetuksen 6 artiklan säännöksiä ei seuraavin edellytyksin sovelleta tavaroiden kuljetuksiin yrityksen omiin tarpeisiin:

- tavarat kuljetetaan yrityksen omistamilla tai sen osamaksulla hankkimilla ajoneuvoilla ja ajoneuvoja kuljettavat yrityksen palveluksessa olevat henkilöt;
- kuljetus liittyy vain välillisesti yrityksen varsinaiseen toimintaan;
- kuljetettavat tavarat ovat yrityksen omaisuutta taikka yritys on myynyt, ostanut, antanut tai ottanut lainaksi tai vuokralle taikka valmistanut ne taikka jalostanut tai korjannut niitä;
- kuljetuksen tarkoituksena on siirtää tavarat yritykseen, yrityksestä tai yrityksessä taikka yrityksen ulkopuolella sen omiin tarpeisiin.

10 artikla

Jos perustamissopimuksen 74 artiklan täytäntöönpanosta ei 75 artiklan nojalla ole ennen 1 päivää heinäkuuta 1963 annettu säännöksiä, jotka koskevat kuljetusmaksujen ja -ehtojen julkistamista, päätökset julkistamisen luonteesta, muodosta ja laajuudesta tehdään ja muut tarvittavat toimenpiteet toteutetaan perustamissopimuksen 79 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti ja ottaen huomioon, että päätösten ja toimenpiteiden on kaikissa tapauksissa oltava yhteisen liikennepolitiikan mukaisia.

11 artikla

1. Hallitusten ja yritysten on komission pyynnöstä toimitettava kaikki tarvittavat lisätiedot tariffeista sekä kuljetusmaksuja ja -ehtoja koskevista yleisistä ja yksittäisistä sopimuksista, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 5 artiklan soveltamista.

2. Komissio voi asettaa vähintään yhden kuukauden pituisen määräajan näiden tietojen toimittamiselle.

3. Jos komissio pyytää yritystä toimittamaan sille tietoja, komissio ilmoittaa asiasta välittömästi sen jäsenvaltion hallitukselle, jossa yrityksen kotipaikka on, toimittamalla kyseiselle hallitukselle jäljennöksen tietojensaantipyynnöstä.

4. Tietoja voidaan kieltäytyä toimittamasta, jos tietoja toimitettaessa paljastettaisiin seikkoja, joiden paljastamista jäsenvaltio pitää keskeisten turvallisuusetujensa vastaisena.

12 artikla

1. Liikenteenharjoittajien, jotka soveltavat tavaroiden alkuperä- tai määrämaan perusteella eri kuljetusmaksuja ja -ehtoja samanlaisten tavaroiden kuljetuksiin samoilla reiteillä, on komission pyynnöstä osoitettava, että toiminnalla ei rikota tämän asetuksen säännöksiä.

2. Eri kuljetusmaksujen ja -ehtojen soveltamista ei pidetä tämän asetuksen säännösten rikkomisena, jos se johtuu yksinomaan liikenteenharjoittajien välisestä kilpailusta tai liikenteen harjoittamiselle kyseisellä reitillä ominaisista teknisistä tai taloudellisista seikoista.

13 artikla

1. Huolintaliikkeiden ja muiden liikenteen alan edustajien on maansa hallituksen tai komission pyynnöstä annettava kaikki tarjottuja palveluja ja sovellettuja maksuja ja ehtoja koskevat tiedot.

2. Tämä velvollisuus koskee myös yrityksiä, jotka suoraan tarjoavat liikenteen liitännäispalveluja, jos niille ja liikenteenharjoittajille maksettavat palkkiot sisältyvät samaan kokonaishintaan.

3. Mitä 11 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään, koskee myös tämän artiklan nojalla tehtyjä tietojen toimittamista koskevia pyyntöjä.

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on valvottava, että tämän asetuksen 5 artiklan 2 kohdan sekä 6 ja 11 artiklan mukaan liikenteenharjoittajia koskevia velvollisuuksia samoin kuin 13 artiklassa säädettyä tietojen toimittamista koskevaa velvollisuutta noudatetaan.

Tätä varten niiden on komissiota kuultuaan toteutettava tarpeelliset toimenpiteet 1 päivään heinäkuuta 1961 mennessä.

2. Jos se on tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi tarpeen, komissio voi lähettää virkamiehiään tai asiantuntijoita tarkastuskäynneille tarkastamaan ja valvomaan tämän asetuksen 5, 6, 11 ja 13 artiklan mukaan liikenteenharjoittajia koskevien velvollisuuksien noudattamista.

Tätä tarkoitusta varten komission valtuuttamilla henkilöillä on oikeus:

a) tarkastaa yritysten kirjanpitoa ja muita liikeasiakirjoja;

b) ottaa paikalla jäljennöksiä tai otteita yritysten kirjanpidosta ja muista liikeasiakirjoista;

c) päästä yritysten kaikkiin tiloihin, niiden kaikille alueille ja niiden kaikkiin kulkuneuvoihin;

d) vaatia selvityksiä kaikista yritysten kirjanpitoa ja muita liikeasiakirjoja koskevista seikoista.

Komission valtuuttamilla henkilöillä on oikeus käyttää tätä toimivaltaansa esitettyään lupakortin, josta käy ilmi, että heillä on toimivalta suorittaa kaikki tarpeelliset tarkastukset tämän artiklan nojalla. Heillä on oltava mukanaan kirjallinen valtuutus, jossa mainitaan tarkastuksen kohteena oleva yritys ja tarkastuksen tarkoitus. Kirjallisesta valtuutuksesta ja tarkastuksen suorittamiseen valtuutettujen henkilöllisyydestä on sopivalla tavalla etukäteen ilmoitettava jäsenvaltiolle, jota asia koskee.

Komission tai kyseisen jäsenvaltion pyynnöstä jäsenvaltion viranomaiset voivat avustaa komission valtuuttamia henkilöitä heidän tehtäviensä suorittamisessa.

Jos yritys vastustaa tässä asetuksessa säädettyä tarkastusta, asianomaisen jäsenvaltion on annettava komission valtuuttamille henkilöille heidän tarkastuksen suorittamiseksi tarvitsemaansa apua ja tukea. Jäsenvaltioiden on komissiota kuultuaan toteutettava tätä varten tarpeelliset toimenpiteet 1 päivään heinäkuuta 1961 mennessä.

3. Kaikki tässä artiklassa tarkoitettuihin tarkastustoimiin osallistuvat henkilöt ovat salassapitovelvollisia perustamissopimuksen 214 artiklan mukaisesti.

15 artikla

1. Komission ja jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kaikki niiden tietoon 5, 11, 13 ja 14 artiklan nojalla saatetut seikat pidetään salassa, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 79 artiklan 4 kohdan soveltamista.

2. Jollei neuvosto yksimielisesti toisin päätä, näin saatua tietoa saadaan käyttää vain tätä asetusta sovellettaessa.

16 artikla

Jäsenvaltioiden on komissiota kuultuaan 14 artiklan 1 kohdassa säädetyssä määräajassa säädettävä asianmukaisista seuraamuksista:

a) liikenteenharjoittajille, jotka eivät noudata 5 artiklan 2 kohdan tai 6 artiklan säännöksiä;

b) yrityksille, jotka eivät asetetussa määräajassa toimita maansa hallitukselle niiltä pyydettyjä 11 tai 13 artiklassa tarkoitettuja tietoja;

c) yrityksille, jotka tahallaan toimittavat maansa hallitukselle vääriä tietoja.

17 artikla

1. Jos yritys ei toimita komission 11 tai 13 artiklan nojalla pyytämiä tietoja asetetussa määräajassa tai jos se tahallaan toimittaa vääriä tietoja, komissio voi perustamissopimuksen 79 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti päätöksellään määrätä asianomaiselle yritykselle enintään 500 laskentayksikön seuraamusmaksun sekä asettaa pyydettyjen tietojen toimittamiselle uuden määräajan. Jos yritys ei uuden määräajan kuluessa toimita tietoja, päätös voidaan uudistaa.

2. Nämä seuraamusmaksut voidaan kuitenkin määrätä vain, jos tietojen toimittamista koskeva pyyntö on esitetty päätöksellä, jossa nimenomaisesti viitataan tässä artiklassa säädettyihin seuraamuksiin.

18 artikla

1. Komissio voi todettuaan, että perustamissopimuksen 79 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua syrjintää harjoitetaan, mainitun artiklan 4 kohdan mukaisella päätöksellä määrätä syrjintään syyllistyneelle liikenteenharjoittajalle kustakin syrjintätapauksesta seuraamusmaksun, joka on määrältään enintään saatu tai pyydetty kuljetusmaksu kaksikymmenkertaisena.

2. Jos perustamissopimuksen 79 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu syrjintä jatkuu huolimatta komission tekemästä päätöksestä, jolla syrjintä on määrätty lopetettavaksi, komissio voi perustamissopimuksen 79 artiklan 4 kohdan mukaisesti määrätä vastuussa olevalle liikenteenharjoittajalle kustakin syrjintätapauksesta enintään 10 000 laskentayksikön seuraamusmaksun.

3. Ennen seuraamusmaksun määräämistä 17 artiklan nojalla komissio kuulee kaikkia jäsenvaltioita, joita asia koskee, ja toimittaa niille jäljennökset kaikista asiakirjoista ja tiedoista, jotka on koottu komission perustamissopimuksen 79 artiklan 4 kohdan nojalla suorittaman tutkimuksen yhteydessä. Jokainen jäsenvaltio, jota kuullaan, voi pyytää riippumattoman kansallisen viranomaisen lausunnon, ja jäsenvaltioiden on annettava vastauksensa kahden kuukauden kuluessa.

19 artikla

Päätökset, jotka tehdään 17 tai 18 artiklan nojalla, eivät ole luonteeltaan rikosoikeudellisia.

20 artikla

Ennen kuin 17 tai 18 artiklan nojalla tehdään päätös, yrittäjälle, jota asia koskee, ilmoitetaan suunnitellusta toimenpiteestä.

Komissio antaa 17 ja 18 artiklan nojalla tehdyt päätökset tiedoksi jäsenvaltioille, joita asia koskee, toimittamalla niille jäljennökset päätöksistä.

21 artikla

Edellä olevia artikloja sovellettaessa laskentayksiköllä tarkoitetaan yhteisön talousarvion laadinnassa perustamissopimuksen 207 ja 209 artiklan mukaan käytettävää laskentayksikköä.

22 artikla

Kaikki yritykset vastaavat riippumatta siitä, ovatko ne yksityis- vai julkisoikeudellisia, palveluksessaan olevien henkilöiden toimista tämän asetuksen säännösten noudattamisen osalta. Tämä säännös koskee myös tässä asetuksessa tarkoitettuja seuraamusmaksuja.

23 artikla

Komission 17 ja 18 artiklan nojalla määräämät seuraamusmaksut pannaan täytäntöön perustamissopimuksen 192 artiklassa määrätyllä tavalla. Seuraamusmaksupäätöksiä täytäntöön pantaessa perityt rahamäärät maksetaan Euroopan talousyhteisölle ja tuloutetaan sen talousarvioon.

24 artikla

Jäsenvaltion, joka esittää perustamissopimuksen 79 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun, syrjinnäksi katsomaansa tapausta koskevan tutkimuspyynnön, on perusteltava pyyntönsä.

25 artikla

1. Ennen kuin komissio tämän asetuksen 18 artiklan nojalla tekee päätöksen tai määrää seuraamusmaksun, se hankkii vastineen siltä, jota asia koskee, tai tämän valtuuttamalta edustajalta; komissio voi nimetä jonkun virkamiehistään vastaanottamaan näitä vastineita.

2. Yhteisön tuomioistuimella on perustamissopimuksen 172 artiklassa tarkoitettu täysi harkintavalta 17 ja

18 artiklan nojalla määrättyjen seuraamusmaksujen osalta. Komissio ei saa panna seuraamusmaksua täytäntöön ennen kuin määräaika muutoksenhakua varten on kulunut umpeen.

26 artikla

Komission on toteutettava tämän asetuksen täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä kesäkuuta 1960.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. GRÉGOIRE